

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I den socialpolitiske redegørelse, som var til debat i Folketinget den 26. januar 1988, blev behovet for en ekstra aktiverende indsats i forhold til kontanthjælpsmodtagere fremhævet. Samtidig blev det påpeget, at det var nødvendigt at harmonisere kontanthjælpsniveauet med niveauet for arbejdsløshedsdagpenge og lønnen på lavtlønsområdet.

De punkter i den socialpolitiske redegørelse, som vedrørte kontanthjælpsmodtagerne, blev behandlet i to udvalg.

De punkter, som kunne gennemføres inden for gældende lovgivning eller alene berørte Socialministeriets lovgivning, blev behandlet i et udvalg, hvori kommunerne var repræsenteret. Udvalget afgav rapport i juni 1988. Udvalgsarbejdet er fulgt op med fremsættelsen den 26. oktober 1988 af forslaget om ændring af lov om social bistand (ændring af reglerne om kontanthjælp), L 72.

De punkter, som ville kræve enten ændring eller præcisering af regler på Arbejdsministeriets område, blev behandlet i et embedsmandsudvalg med repræsentanter for Arbejdsministeriet, Finansministeriet og Socialministeriet.

De punkter, som dette udvalg behandlede, var:

1. en jobtilbudsordning for kontanthjælpsmodtagere i alderen 20-30 år,
2. udbygning af samarbejdet imellem kommunernes socialforvaltninger og arbejdsformidlingen og
3. anerkendelse af revalidenders optræning på det almindelige arbejdsmarked som arbejde i arbejdsløshedsforsikringslovens forstand.

Udvalget afgav rapport i september 1988.

Med hensyn til pkt. 2 blev der i september 1988 udsendt et cirkulære om mulighederne for samarbejde mellem kommunernes socialforvaltninger og arbejdsformidlingen.

Med hensyn til pkt. 3 indgår spørgsmålet i arbejdet i en arbejdsgruppe, som arbejdsministeren har nedsat.

Med hensyn til pkt. 1 viste udvalgets arbejde, at en jobtilbudsordning for den omhandlede persongrup-

pe ville blive så udgiftskrævende, at tanken herom måtte opgives.

I stedet finder regeringen, at et udgangspunkt kan være at sikre, at alle unge under 20 år, som melder sig som kontanthjælpsansøgere på grund af ledighed, får et tilbud om arbejde til »ungdomsydelse« i stedet for kontanthjælp.

Erfaringer og undersøgelser – bl.a. fra Socialforskningsinstituttet – tyder på, at der allerede efter 3 måneders ledighed typisk begynder at indtræde nogle negative virkninger i form af besvær med at strukturere tiden og dalende selvværdsfølelse.

De negative virkninger forstærkes, jo længere sammenhængende ledighedsperiode den pågældende har. Virkningerne kan medføre vanskeligheder med at tilpasse sig det almindelige arbejdsmarked.

Unge, som enten slet ikke har tilknytning til arbejdslivet eller kun har svag tilknytning hertil, er særligt udsatte for de omtalte negative virkninger af ledighed.

Det foreslås derfor, at ordningen skal gå ud på, at de unge slet ikke skal have mulighed for at få kontanthjælp, men straks have et tilbud om beskæftigelse.

Regeringen lægger vægt på, at de unge skal have adgang til at vælge imellem flere beskæftigelsesmuligheder.

Hvis en ung afslår tilbud om beskæftigelse efter den foreslåede ordning, er der ikke mulighed for, at den pågældende kan få kontanthjælp, jf. forslaget til § 40, stk. 2.

Det er kun unge, der søger hjælp på grund af *ledighed*, der skal omfattes af ordningen.

Unge, der er ledige på grund af sygdom eller falder ind under bistandslovens § 42, er ikke omfattet, og for disse gælder altså bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.

Det er regeringens bestemte opfattelse, at tilrettelæggelse af ordningen for unge under 20 år i videst muligt omfang skal overlades til kommunerne.

Kommunerne har i forvejen opbygget en administration med hensyn til foranstaltninger i henhold til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., og arbejdsministeren har stillet forslag om en smidiggø-